

- τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν ἐτάραττον. 1033.
- Β'. Περὶ τῆς ἐκ τῆς Γαλλίας καθόδου τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, καὶ περὶ τῆς ἐπιστολῆς Κωνσταντίνου Καίσαρος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ τῆς κατὰ τοῦ Ἀθανασίου αὐθις ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν καὶ περὶ Ἀκακίου τοῦ Βεργόλιας καὶ περὶ τοῦ πολέμου Κωνσταντος καὶ Κωνσταντίνου. 1036.
- Γ'. Περὶ Παύλου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου. 1037.
- Δ'. Περὶ τῆς γενομένης στάσεως διὰ τὴν Παύλου χειροτονίαν. 1040.
- Ε'. Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ μερικῆς συνόδου, ἣτις καθεῖλε μὲν Ἀθανάσιον, Γρηγόριον δὲ ἀντεισηγάγε· καὶ περὶ τῶν δύο ἐκθέσεων τῆς πίστεως καὶ περὶ τῶν συμφωνησάντων αὐτοῖς. 1041.
- ΣΤ'. Περὶ Εὐσεβίου τοῦ Ἐμεσηνοῦ καὶ ὡς Γρηγόριος κατέλαθεν Ἀλεξάνδρειαν, Ἀθανάσιος δὲ φυγὼν εἰς Ῥώμην διατῶζεται. 1043.
- Ζ'. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ τῶν ἀρχιερέων τῆς Κωνσταντίνου ὡς μετὰ Εὐσέβιον πάλιν Παῦλος ἀποκατέστη καὶ περὶ τῆς ἀναίρεσεως τοῦ στρατηλάτου Ἑρμογένους καὶ ὡς ἐξ Ἀντιοχείας ἦκων Κωνσταντῖος τόν τε Παῦλον μεθίστησι, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὀργίλως διατίθεται, καὶ ὡς εἶσσε τὸν Μακεδόνιον ἀμφιβολῶς, καὶ ἀνεχώρησε πάλιν εἰς Ἀντιόχειαν. 1049.
- Η'. Περὶ τῶν εἰς Ῥώμην ἀπελαθέντων ἐῶων ἀρχιερέων καὶ οἷα περὶ αὐτῶν Ἰούλιος ὁ Ῥώμης γράφει. Καὶ ὡς ἔλαβον αὐθις γράμμασιν Ἰουλίου Παύλος καὶ Ἀθανάσιος τοὺς ἰδίους θρόνους καὶ οἷα οἱ τῆς Ἐῶς ἀρχιερεῖς πρὸς Ἰούλιον ἔγραψαν. 1052.
- Θ'. Ὅπως ἐξηλάθη Παῦλος καὶ Ἀθανάσιος, καὶ ἀντεισηχθῆ Μακεδόνιος εἰς τὴν Κωνσταντίνου. 1056.
- Ι'. Οἷα ὁ Ῥώμης ἔγραψεν ὑπὲρ Ἀθανασίου τοῖς ἀνὰ τὴν Ἐῶ ἐπισκόποις, καὶ ὡς ἐστάλησαν εἰς Ῥώμην ἐπίσκοποι, συνδιασκεψόμενοι τῷ Ῥώμης τὰ κατὰ τῶν ἐῶων ἐπισκόπων ἐγκλήματα. Καὶ ὡς ἀπεπέμθησαν παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Καίσαρος. 1057.
- ΙΑ'. Περὶ τῆς μικροστίχου ἐκθέσεως καὶ περὶ τῶν ἐν Σαρδικῇ συνόδῳ γεγεννημένων ὡς καθεῖλον οἱ τῆς Ἐῶς Ἰούλιον τὸν Ῥώμης (ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.) καὶ Ὅσιον τὸν Ἰσπανὸν ἐπίσκοπον, ὡς Ἀθανάσιος καὶ τοῖς λοιποῖς κοινωνήσαντας. 1060.
- ΙΒ'. Ὡς οἱ περὶ Ἰούλιον καὶ τὸν Ὅσιον ἐπίσκοποι πάλιν καθίσταντες, τοὺς ἐῶους καθέλον ἀρχιερεῖς, ποιήσαντες καὶ ἐκθεσιν πίστεως. 1064.
- ΙΓ'. Ὅτι μετὰ τὴν σύνοδον, ἡ Ἐῶς καὶ ἡ Ἐσπέρα διέστη καὶ ἡ μὲν Ἐσπέρα καλῶς τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως εἶχετο· ἡ δὲ Ἐῶς διὰ τὴν ἔριν περὶ τὸ δόγμα, ἐν τισιν ἐστασίαζεν. 1065.
- ΙΔ'. Περὶ τῶν ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἐν Αἰγύπτῳ ἀκμασάντων ἁγίων ἀνδρῶν, Ἀντωνίου, τῶν δύο Μακαρίων, Ἡρακλείου, Κρονίου, Παρνούτιου, Πουτοβάστου, Ἀρσισίου, Σαρκαπίωνος, Πιτυρίωνος, Παχωμίου, Ἀπολλωνίου, Ἀνοῦφ, Ἰλαρίωνος καὶ ἐτέρων πλείστων ἁγίων κατὰ λόγους. 1068.
- ΙΕ'. Περὶ Διδύμου τοῦ τυφλοῦ, καὶ περὶ Ἀετίου τοῦ αἰρετικοῦ. 1084.
- ΙΣ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἑρραῖμ. 1085.
- ΙΖ'. Περὶ τῶν τότε πραγμάτων, ὅπως ἐκ συνδρομῆς τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχιερέων, τὸ κατὰ Χριστὸν ἤλθαν δόγμα. 1093.
- ΙΗ'. Περὶ τῆς δόξης τῶν παιδῶν Κωνσταντίνου καὶ περὶ τοῦ ἑμοουσίου καὶ ἑμοιουσίου διαφορᾶς καὶ ὅθεν παρεστράπη τῆς ὁρθῆς πίστεως Κωνσταντῖος. 1096.
- ΙΘ'. Ἐτι περὶ τοῦ ἑμοουσίου, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀριμίνῳ συνόδου, ὅπως καὶ ὅθεν καὶ διὸ συνέστη. 1096.
- Κ'. Ὡς γράμμασι Κωνσταντίνου πάλιν Ἀθανάσιος κάτεισι, καὶ τὸν θρόνον λαμβάνει καὶ περὶ τῶν τῆς Ἀντιοχείας ἀρχιερέων καὶ περὶ τῶν Κωνσταντίνου πρὸς αὐτὸν ζητημάτων καὶ περὶ τῆς ἐν ὕμναις δοξολογίας. 1100.
- ΚΑ'. Οἷα Κωνσταντῖος ὑπὲρ Ἀθανασίου τοῖς κατ' Αἴγυπτον γράφει, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις συνόδου. 1101.
- ΚΒ'. Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις συνόδου ὑπὲρ Ἀθανασίου. 1104.
- ΚΓ'. Ὁμολογία Οὐάλεντος καὶ Οὐρσακίου τῶν τὰ Ἀρείου φρονούντων, πρὸς τὸν Ῥώμης, ὡς ψευδῆ κατεῖπον Ἀθανασίου. 1105.
- ΚΔ'. Ἐπιστολὴ εἰρηνικὴ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον. Ἐτι δὲ καὶ ὅπως οἱ λοιποὶ τῆς Ἐῶς ἐπίσκοποι τοὺς ἰδίους θρό-